

Måndag den 9 maj 2026 hade vi i Odensala SPF nöjet att lyssna på "Bigubben" Karl Drakenberg som delgav oss sina kunskaper om bin och bodlingens historia.

Aldrig har väl femtio minuter förflutit så fort.

Människans vurm för sötma började med vildhonung. Man fann ett träd där vildbin hade bosatt sig och för att ingen annan skulle gottgöra sig innehållet högg man ner stocken och tog hem den till gården. Honungsstock var den första "bikupan" och när den dog ut efter något år fick man hitta nästa stock.

Efter många års försök med att övervintra bikupor så kunde man så småningom via bättre kunskaper och att man via järnvägen fick in andra sorters bin få tillgång till mera honung. Halmkuporna var föregångare till dagens bikupor i trä.

"Bigubben" Karl Drakenberg

Under vintern så sitter bina tätt ihop med drottningen längst in där temperaturen är tjugofem grader och de övriga flyttar in ifrån och ut mot kanten där det bara är åtta grader och livnär sig på honungen i kupan

När solen värmer och temperaturen stiger så vaknar man till igen kryper ut och tömmer tarmen utanför kupan och snart blommar sälgen, då blir det gott om pollen som mat till larverna.

Drottningen kan lägga två till tretusen ägg per dag, och hon bestämmer via en "kran" om det ska bli drönare eller arbetsbin. Så småningom blir stugan för trång och en del innevånare vill flytta på sig. En Vise har utsetts och pysslats om och så ger sig en "bisvärm" iväg för att hitta ny boplats. För att hitta den bästa så har man flugit runt och rekognocerat. Med vingarnas hjälp så dansar man för att visa var det är bästa läget.

Bästa honungsskörden kommer andra veckan i juli när hallon, vitklöver och rallarros blommar. Färgen på honungen beror på vilka växter som funnits tillgängliga.

Vi fick också tillfälle att köpa Sikåshonung. Den bästa enligt min och många utsaga.

Hildegun Forslund